

در المپیاد ورزشی درون مدرسه‌ای دبستان تربیت نوین چه گذشت؟

پایت را که بگذاری درون مدرسه، عطر خاطره انگیز روزهای پاییز و مهر ماهش که بانو نواری ساختمان جدید مدرسه در هم تنیده شده است، صاف می خورد به مشامت و یک منحنی زیبا روی لبانت می نشاند. زنگ کلاس و درس بچه هاست اما تعدادی از آن ها که ظاهر آ در اجرای برنامه های امروز نقش دارند، با جنب و جوش اقتضای سن و موقعیتشان در حیاط مدرسه می پلکنند. یک میز روبه روی در ورودی داخلی مدرسه قرار دارد و دور و اطرافش پر شده از مدال ها، لوح های تقدیر، کاپ ها، توپ ها، حلقه های ورزشی و ماکت ها؛ ماکت های دست سازی که دانش آموزان از رشته های مختلف ورزشی ساخته اند. بچه ها کلاس به کلاس با راهنمایی معلمشان، مرتب و منظم در صف هایی که تشکیل داده اند، به حیاط می آیند. بچه های هر کلاس گوشه ای از حیاط را انتخاب می کنند و می نشینند. در چشم بر هم زدنی حیاط پر می شود از بچه های قدونیم قد با مقنعه های زرد و سرمه ای که انرژی شان یک لحظه هم کم نمی شود. این را خیلی راحت از دست و جیغ های مداومی که در تمام یکی دو ساعت اجرای برنامه در حیاط مدرسه می پیچد، می شود فهمید. بار اصلی برنامه بر دوش دانش آموزانی است که به ترتیب برای به نمایش

هدف اصلی، استعدادیابی بچه ها از همین سنین کم است

خانم آفرته، مدیر خوش پر خور و مهربان مدرسه، هدف اصلی اش از اجرای چنین برنامه هایی را کمک به بچه ها برای شناسایی استعداد هایشان می داند. او معتقد است که این برنامه صرفاً یک مانور کوچک است و بعد از این بچه ها حتماً برای ورزش کردن اهمیت بیشتری قائل می شوند و بیشتر تلاش می کنند. اومی گوید: «واقعیت این است که خیلی از بچه ها اصلاً اهل ورزش کردن نیستند. وقتی بچه ها سایر دوستانشان را می بینند که می توانند به خوبی ورزش کنند، خود به خود انگیزه خودشان هم برای یادگیری یک رشته ورزشی بیشتر می شود؛ در واقع می تواند تلنگری باشد برای شروع این مسیر. من خودم به عنوان مدیر مدرسه، هدفم این است که نگذاریم بچه ها مثل قدیم بی هدف و بدون توجه به علاقه و استعداد هایشان بزرگ شوند و

استعداد همه بچه ها برایمان قابل احترام است

بحث ورزش در مدرسه تربیت نوین جایگاه والایی دارد. زنگ ورزش و معلم ورزش، هم رتبه با سایر دروس و معلم ها قرار می گیرد. خانم مدیر می گوید که توانایی همه بچه ها قابل احترام است، چه بچه هایی که در زمینه های ورزشی مستعدند و چه بچه هایی که در زمینه های آموزشی و فرهنگی: «بسیاری از بچه های مدرسه هستند که در رشته هایی مثل سرود و تئاتر رتبه آورده اند. ما سعی می کنیم به هر کدام از بچه ها که احساس کردیم می توانند در زمینه ای رشد کنند و توانایی هایشان را نشان بدهند، کمک کنیم. این هدف برایمان مهم است؛ به طور مثال در زمینه ورزش، معلم از بچه ها تست های ورزشی می گیرد تا بتواند بهتر متوجه شرایط فیزیکی آن ها شود. البته خیلی وقت ها هم خود خانواده ها به ما کمک می کنند. به آن ها می گوئیم اگر می دانند بچه هایشان در زمینه خاصی استعداد دارند یا اگر در مسابقه ای حائز رتبه و مقامی شده اند، حتماً به ما اعلام کنند. ما آن ها را به اداره یا به باشگاه های دیگر معرفی می کنیم تا بتوانند مهارت هایشان را به خوبی رشد دهند.»

مدیر مدرسه تربیت نوین:

همه باید کارشان را به بهترین شکل انجام دهند

۱. چهار رشته هایی را با بچه ها کار می کنید؟

بسکتبال، والیبال، هندبال، ژیمناستیک و...؛ مثلاً بچه های ژیمناستیک چون از قبل با ما بوده اند، خیلی خوب توانستیم با آن ها کار کنیم یا برای بچه های شنا که از طریق خانواده هایشان به ما معرفی شدند، توانستیم ۲۰ جلسه تمرین رایگان تدارک ببینیم.

۲. تابه حال چه مقام هایی داشته اند؟

مقام اول ژیمناستیک در ناحیه. مقام اول، دوم و سوم کاراته در سطح استان، مقام دوم و سوم قهرمانی کاراته در کشور و مقام اول کونگ فو در استان. کلا بچه های با استعدادی هستند. تازه این ها فقط مقام هایشان در زمینه های ورزشی بود. در زمینه های آموزشی و فرهنگی و پرورشی هم فعال هستند و مقام هایی دارند.

۳. حرفی مانده که اضافه کنید؟

من چند سال است که معلم ورزش همین بچه ها هستم. خوب می شناسمشان. کاملاً این قابلیت را دارند که در رشته های مختلف مقام بیاورند اما خب به دلیل تفاوت هایی که مدارس غیرانتفاعی با مدارس دولتی دارند، وقتی که به مسابقات می رویم و شرکت می کنیم، جو به صورتی است که خودمان می فهمیم قرار نیست چیزی به نفع ما تمام شود. اگر اسم مدرسه ما با کسب مقام پررنگ شود، چون غیرانتفاعی است، می گویند تبلیغ شده است. یکسری سخت گیری های این مدلی هست متأسفانه، به هر حال طول می کشد تا مدارس دولتی هم خصوصی بشوند اما امیدوارم روزی این اتفاق بیفتد که دیگر اصلاً برایشان مهم نباشد که طرف از مدرسه غیرانتفاعی شرکت کرده است یا دولتی.

۴. وسال های بعد هم همین برنامه را تکرار خواهید کرد؟

حتماً. سال های بعد مطمئناً بهتر و پربارتر هم خواهد بود.

۵. نمایشگاه ورزشی قضیه اش چیست؟

من از سالی که وارد این مدرسه شدم، این نمایشگاه را برگزار می کنیم. بچه ها هم کار دستی درست می کنند، هم نقاشی می کشند و هم هر ایده دیگری داشته باشند، برای نمایشگاه شان اجرا می کنند. انواع و اقسام ماکت و مدال و خلاصه هر چیزی را که به ذهنشان برسد، درست می کنند و در نهایت کار هایشان را می آورند و هر سال در روز جشنی که به مناسبت روز تربیت بدنی می گیریم، به بهترین ها جایزه می دهیم.

۶. باز خورد بچه ها از برگزاری این المپیاد چطور بود؟

باور کنید بچه ها فقط آمده بودند تا این اتفاق رقم بخورد. با توجه به اینکه سال اولی بود که این المپیاد ورزشی را برگزار می کردیم، همه بچه ها خوب همراهی و کمک کردند. کلا بچه های فعالی هستند و ورزش و کارهای ورزشی را هم دوست دارند.

۷. کلاس های تان چطور می گذرد؟

ما روز به روز طرح درس داریم. معلم ورزش هم مثل سایر معلم ها وقتی می رود سر کلاس، دقیقاً می داند که در این جلسه باید چه کار کند و برنامه اش چیست. هر ماه باید این طرح درس ها را به مدیر تحویل بدهیم تا تأکید کند و بعد از آن یفرستد برای اداره. آموزش و پرورش از این نظر شرایط را کاملاً کنترل می کند و این خیلی خوب است.

خانم فرخاری معلم ورزش مدرسه است؛ از آن معلم هایی که دانش آموزانش خیلی دوستش دارند. او سال بعد از تأسیس مدرسه تربیت نوین به جمع معلم های این دبستان پیوسته است و نگر خسارش خیلی واضح از رضایت درونش خبر می دهد: هم از برنامه امروز مدرسه و هم از بودنش در جمع تربیت نوینی ها.

۸. این همه انگیزه و انرژی از کجایم آید؟

من روز اولی که به این مدرسه آمدم، خانم آفرته، مدیر دبستان، به من گفت که دوست دارم تمام بچه های من ورزشکار باشند و در هر رشته ای که فعالیت می کنند، جزو بهترین ها باشند. چه انگیزه ای مهم تر از اینکه بدانی این قدر برای کارت ارزش قائل هستند؟ اینجا همه به خوبی می دانند که باید کارشان را به بهترین شکل انجام بدهند و من هم همین طور هستم. همه معلم ها در سطح آموزشی خودشان خیلی فعال هستند. من هم که خودم هستم و این بچه ها. یک نفر هستم بایک هدف و یک نظر و خلاصه اینکه سعی می کنم وظیفه ام را به نحو احسن انجام بدهم. همین امسال ۳۰ شهروید بود که همگی با خانم مدیر و معاون تا ساعت یک شب در مدرسه ماندیم و اینجا را حسابی تروتمیز کردیم تا برای اول مهر آماده باشد. در این سه چهار هفته ای هم که وقت داشتیم، همفکری کردیم تا این برنامه را اجرا کنیم.

۹. امسال سال اولی است که این برنامه را تدارک دیده اید؟

سال های گذشته هم بود اما نه به این قوت. این قدر مجهز نبودیم؛ مثلاً نمایشگاه ورزشی بچه ها را برگزار می کردیم اما چون به لحاظ فضا مکان خیلی مدرسه خیلی کوچک تر بود، نمی شد مثل امسال روی چیزی که می خواستیم، مانور بدهیم.

